

Reisverslag LLT Leuven naar Brandenburg & Berlijn

Vooraf:

Koffers pakken, wat gaan we meenemen?

Één grote koffer, of twee kleine koffers?

Het worden 2 kleine koffers.

Via teletekst en internet trachten uit te vissen wat voor weer we mogen verwachten.

Ook hier geen duidelijk antwoord, naargelang de bron, matig tot goed weer en weinig neerslag te verwachten!

13 mei: vroeg uit de veren en vertrek naar opstapplaats Leuven. (Regen)

Reis verloopt rustig, af en toe regen, echt slapersweer, wat dan ook door velen gedaan werd. Soms onderbroken met een woordje uitleg van de gids.

Route is mij ook ontgaan, maar onderbroken met de nodige rust of plaspauzes.

Na voorspoedige reis aankomst op bestemming hotel Preussischer Hof te Liebenwalde.

Vlotte kamerverdeling en inname, in mooi en rustig hotel.

Avondeten in buffetvorm. Ruime keuze en variatie van smakelijk eten.

Nog even napraten en vroeg onder de wol, want morgen vroeg op voor uitstap naar Berlijn.

14 mei: dag 1 in Berlijn.

Na een verkwikkende nachtrust (we waren de maandag om 2u.30 's morgens opgestaan) en een rijkelijk ontbijt, staan we klaar om Berlijn te gaan ontdekken.

Boris, onze chauffeur, brengt ons, samen met gids Frank, naar het stadscentrum.

We worden verwelkomd door de gouden engel bovenop de Siegessäule, de overwinningsszuil, die de overwinningen uit de oorlogen tegen de Pruisen en de Fransen in de 19de eeuw moet illustreren. In de 20ste eeuw werden de uitslagen van de oorlogen niet meer bijgehouden op de zuil, een vergetelheid of ...?

We rijden voorbij een paar belangrijke cultuurtempels van Berlijn, zoals de Deutsche Oper, en de Statsoper. De brede avenue waarover we rijden werd na de oorlog gebruikt als landingsbaan voor de vliegtuigen. Een luchtbrug via de bestaande luchthaven was onmogelijk, deze werd immers zwaar gebombardeerd.

Naast het Tiergarten Park, zien we de Fernsehturm. Met zijn 368 meter het hoogste gebouw van Berlijn, en zijn ronddraaiend restaurant op de hoogste verdieping, geeft de televisietoren een uitzicht over de stad vanuit het Westen.

We zetten onze tocht verder langs een monument ter nagedachtenis van de 6500 Russische gesneuvelden en komen aan bij het Reichstagggebouw, gelegen in de voormalige "Engelse sector". Mei blijkt ook in Duistland de maand van de schoolreizen te zijn. Honderden jongeren staan aan te schuiven om het gebouw te bezoeken, om helemaal tot boven in de glazen koepel te komen, zonder maar 1 trap te moeten doen. Via een spiraalvormig hellend vlak bereik je de top. Wij niet dus, scholen hebben voorrang en wij hebben geen uren tijd om te wachten. Maar er is nog genoeg te zien in de stad. De "wasmachine" bijvoorbeeld, een hypermodern gebouw waar Angela Merkel zich ophoudt. Het dankt zijn naam aan de cirkelvormige ramen die lijken op de deur van een wasmachine.

Berlijn bezoeken zonder de Brandenburger Tor te zien, zou helemaal absurd zijn. Bovenop de poort houdt de keizerlijke adelaar toezicht over de Pariser Platz. Jongeren, verkleed als grenspolitie, laten zich graag fotograferen, tegen 3 euro per kiekje. Rijk worden ze er niet van, maar het lijkt toch een goedbetaalde hobby te zijn!

We komen aan bij de gedenkplaats voor alle slachtoffers van het regime, een “kerkhof” met een reeks graftomben die gebouwd werd bovenop de bunker van de Rijkskanselarij, dus van Hitler. Na de oorlog werd deze bunker helemaal dichtgemetseld.

Even verderop, bij de restanten van de Muur, komen we aan bij de “Topographie des Terrors”, waar een overzichtstentoonstelling de weg toont van de dictatuur en haar gruwel.

Daar wordt een mens toch stil van ...

Na de lunch gaan we naar Slot Charlottenburg, het grootste paleis in Berlijn en gelegen in het gelijknamige stadsgedeelte. Het kasteel werd in de 2de wereldoorlog voor 80% vernield en later weer in zijn oorspronkelijke staat hersteld. De originele meubelen, de prachtige muurschilderingen en de uitgebreide collectie porselein werden echter grotendeels vernield. De prachtige Engelse tuin hebben we enkel van achter het raam bekeken. De regen speelde ons (toen nog) parten.

Moe maar tevreden keerden we naar het hotel terug, waar een heerlijk geurend buffet ons uitnodigde. Nadat we ons buikje rond gegeten hadden, konden we gaan rusten. Om fris te zijn 's anderendaags voor nog een dagje Berlijn!

15 mei: de tweede dag in Berlijn.

's Morgens zijn we vertrokken uit ons hotel in Liebenwalde om langs de Oost-Duitse kant Berlijn te bereiken. Daarvoor moesten we passeren door het vroegere spergebied, maar daardoor was de natuur er ook vrij intact bewaard en weinig bewoond: een mooi landschap met veel groen langs landelijke wegen.

In Berlijn aangekomen zijn we gestopt aan de O² World evenementenhal, waar een groepsfoto werd gemaakt voor de fameuze beer van Berlijn. Tegenover de evenementenhal staan nog de resten van de muur, die regelmatig herschilderd wordt met graffiti. Hier hadden we de mogelijkheid om het openluchtmuseum te bezoeken.

Verschillende keren die dag zagen we het ‘zegemonument’ en omdat de zon heerlijk scheen, konden we het kruis op de glazen koepel goed zien en bewonderen. Een technisch hoogstandje!

Na het bezoek aan het museum zijn we al wandelend, langs de BrandenburgerTor en door het Treptower Park vertrokken met de S-Bahn, naar de inscheepplaats voor onze boottocht op de Spree. Na een kleine maaltijd scheepten we in voor onze city-trip. Op die manier konden we rustig genieten van de verschillende monumenten, zoals de Nikolai Kirche, de oudste kerk van Berlijn, die de oorlog overleefde.

Tijdens onze city-trip mochten we ook genieten van het Efrahim Haus, lange tijd het mooiste huis van Berlijn; de Mariën Kirche; de joodse synagoge met haar gouden koepel; het Kurfürstenhaus, in Neoklassieke stijl; de Mühlendambrücke, de oudste brug van Berlijn. Maar... de blikvanger van onze tocht was de ‘wasmachine’ van Merkel, het regeringsgebouw, waar Merkel niet alleen de Duitse was doet, maar ook die van heel Europa.

Na de boottocht gingen we naar de joodse wijk. Onderweg passeerden we Checkpoint Charlie: hier werden in de koude oorlog de spionnen uitgewisseld.

In de joodse wijk, wat tegenwoordig de uitgaansplaats is van de studenten, bezochten we de plaatsen waar ‘Schindler’ zijn ateliers had en waar hij alleen maar joden tewerkstelde, om hen zo te kunnen redden van de vernietigingskampen. Volgens Schindler waren deze mensen onmisbaar voor de Duitse oorlogsindustrie. Na de oorlog heeft men de lijst met de namen van deze mensen terug gevonden en is er een aangrijpende film over gemaakt.

De Gendarmen Markt hebben we niet bezocht, bij gebrek aan tijd: een reden om terug te keren! We zijn direct naar de Kurfürstendam vertrokken, het winkelcentrum van Berlijn. Met een geplunderde (?) portemonnee zijn we thuis gekomen.

16 mei: Brandenburg

Gewekt door enthousiaste zangvogels en een stralende lentezon begonnen we aan een warme dag + 27°C! Na een vermoeiende dag in Berlijn gisteren was er vandaag een rustiger programma gepland. Rond 9u15 vertrokken we naar Schloss Oranienburg. Maar ze hadden ons daar zien komen en hielden de deuren angstvallig gesloten! Dan maar de tuin bezoeken: deze was zeker de moeite waard, vooral het gezellige terras lokte ons aan. We lieten het Schloss dan maar achter ons en lieten ons door Boris naar een struisvogelfarm brengen. Daar stonden 2 huifkarren voor ons klaar. Na wat dichter en dichter bij elkaar geschoven te hebben konden we op weg. Dat was echt genieten en lachen en soms gillen ... Half weg werden we vergast op struisvogelgoulash opgediend in een rond donker broodje. Lekker, lekker, lekker! Terug aangekomen op de farm stond koffie met taart op ons te wachten. Ook lekker!

Dan terug op weg naar Liebenwalde.

Marleen, Lidia en Robert beloofden ons een verrassing na het avondeten. Het werd een zéér geanimeerde bingo-avond waarbij heel wat gelachen en geroepen werd. Gevolg: doofheid en geforceerde stembanden voor het inrichtende trio! Omdat we allemaal wonnen (!) kregen we een mooi gastendoekje en snoep (ook suikervrije). Bedankt voor de gezellige avond en geslaagde dag.

17 mei: Niederfinow en Chorin

Vandaag een beetje langer slapen na de bingo-avond. Na het ontbijt vertrekken we richting Niederfinow voor een boottocht waarbij we door de grootste scheepslift van Duitsland varen. We schepen in om 36m lager er weer uit te varen. Tijdens de uitleg stel ik vast dat het idee om een scheepslift te bouwen reeds in +/- 1860 van start ging door de toen reeds intelligente ingenieurs. Maar daar waren toen de middelen nog niet voor. Na de prachtige ervaring zijn we een uurtje vrij op de innerlijke mens te spijsen, wat zeer goed meevalt.

Nu iets heel anders. We bezoeken het klooster van Chorin, waar we rondgeleid worden door een zeer gedreven gids. Weer kom ik tot de vaststelling dat veel van onze moderne technieken daar hun wortels hebben, zoals vloerverwarming, vlees roosteren met een uitlaat voor rook en hoge stellingen voor hoogbouw te plaatsen.

Dan een verrassing van LLT en de gids. In het Jaegerhein Vetzdorf in Wanlits-Lanke., waar we met hoorngeschal ontvangen worden door de boswachter, krijgen we een lekker stuk taart en koffie. Sommigen van ons maken een kleine boswandeling samen met de boswachter, zijn handje en zijn klaroen.

Daarna terug naar het hotel, waar we alles klaarmaken om morgen om 7u15 te vertrekken richting België.

18 mei: En toen kwam de zesde dag en iedereen zag dat het goed was

De avond voordien nog getraakteerd op een fiks onweertje dat de hete aarde terug tot normale temperaturen bracht maar in de vroege ochtend resulteerde in een wat mistige droefenis.

Om tijdig de eindmeet te halen werd de dag vroeg op gang getrokken. Om 6h30 kon men al ontbijten en er werd verwacht dat de bagage dan inladersrijp klaar zou staan. En dat lukte en zo kon Boris zijn stratenkruiser starten en om 7h15 van de sluis wegdraaien terug naar Vlaanderen. Het weer bleef zeurderig en het mistige landschap schoof met droevig gezicht aan ons voorbij. In de bus nam het inhaalslaapje de bovenhand, het bleef rustig met hier en daar een keuveltje tussen de zeldzame wakkeren. Het beterde pas na de eerste stop waar men

zich ontdoed van morgenkoffie en sommigen nog snel zochten naar een ansichtkaart om een thuisblijver te melden dat Berlijn aangenaam en leerrijk was geweest. En of het er voor gedaan was kwam een eind na Maagdenburg (u weet wel: de halve bollen. In 1657 demonstreerde de burgemeester Otto von Guericke dat zestien paarden niet instaat waren twee halve bollen die met een uiterste precies geslepen vlakke rand tegen elkaar waren geplaatst en luchtledige gezogen, deze opnieuw van elkaar te scheiden. Ze moesten een kracht van 7800 kg overwinnen = het gewicht van de aardse atmosfeer die op de bol drukte. Als u zich 's avonds moe voelt dan komt dat door een ganse dag dit groot gewicht te torsen. Dus zeg nooit van iemand dat hij liever lui dan moe is want misschien kan hij niet goed dragen).

Dus na Maagdenburg kwam zowaar de zon door de grauwe wolken spichten. De stemming in bus steeg in verhouding tot de temperatuur buiten. En ook bij een tweede sanitaire stop kleefde er nog wat zon aan de bus. Helaas in Hammeln vonden ze dat de Wezer niet genoeg water bevatte om legende van de Rattenvanger na te spelen en dus opende ze een paar hemelsluizen.

Hammeln is een (bij zonnig weer) een mooi stadje maar door het regengordijn viel de helft van het zicht weg en werd de pauze opgevuld met een laatste Bratwurst met Kartoffelsalade en een alcoholvrij biertje. Boris had zijn personenverhuishwagen op een strategisch plekje opgesteld en het gezelschap kroop uit de regen.

Wondertjes bestaan nog want de zon had spijt van haar verdwijnen en straalde zich in volle glorie opnieuw in onze dag en zou dat blijven doen tot ze moest ondergaan.

In Aachenerland had Boris zijn portie toegelaten kilometers op zijn schijf bereikt en een vervangchauffeur stond de bus op te wachten om het van Boris over te nemen. Bob bracht ons even secuur naar Riemst (Zichen-Zussen-Bolder) naar restaurant Delicia waar een tomatensoep, varkensgebraad met champignonsaus en boontjes op ons wachtten Deze maaltijd werd dicht gesmeerd met een ijsje en dan kwam het eerste afscheid. Wat verderop in Lummen verlieten ons de reisleaders Marleen, Lidia en Robert en de rest van de Limburgers. Een busje nam de Oost- en West-Vlamingen op en de Brabanders werden er in Leuven uitgekieperd.

Dire adieu c'est mourir un peu. Na zes dagen op een prettige wijze op elkanders lip te hebben gezeten worden er wat banden aangeknoopt die hier, tijdelijk weliswaar, even wat losser moeten. Maar geen nood op 16 juni mogen wij elkaar weer omhelzen op de Zomerdag van LLT dus allen daarheen.

Met dank aan de schrijvers Jef en Lieve, Christel en Philip, Renaat en Anita, Paul en Monique, Boudewijn en Nelly, Emiel en Myriam.